

slovo

9-10/2021

Jeseň

MESAČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Jeseň

Pred pár rokmi som sa zúčastnil spomienkového stretnutia pri rodnom dome nášho národovca a významného evanjelického farára. Hlavný prejav povedal profesor – odborník na dobu štúrovcov. Tešil som sa na jeho prejav. Žiaľ, okrem nič nehovoriacich slov nepovedal nič... Škoda!

Uvádzam to preto, že sme často svedkami takýchto ničnehovoriacich zbožných fráz a prázdnych slov. Keď hovoríme o Lutherovi a aj o reformácii... Nestačí totiž len opísať dobu. Nestačí hovoriť o odpustkoch, ani o tom, že vtedajšia cirkev sa novým veciam bránila niekedy skutočne nevhodným spôsobom! Takéto reči majú na svedomí neznalosť mnohých členov našej Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku typu: „Ja som luterán z luteránskej doliny! Ja sa ani Pána Boha nebojím!“ Toto som na vlastné uši počul a dodnes mi je z takýchto výrokov úzko. Čo teda znamená reformácia pre život človeka?

Človeka môžeme vnímať ako stavbu, dom. „...vtedy Hospodin Boh stvárnil človeka z prachu zeme a vdýchol mu do nozdier dych života; tak sa človek stal živou bytosťou.“ (1. Mojžišova 2,7) „Hospodin Boh vzal človeka a doviedol ho do záhrady Éden, aby ju obrábal a strážil. ... Potom ich Boh požehnal a riekol im: Plodte a množte sa a naplňte zem; podmaňte si ju...“ (1. Mojžišova 2,15; 1, 28). Beda, ak takýto „dom“ zostane prázdny!

Mládežníci na Batizovskom plese

„nečistý duch ... nájde (dom) prázdny, vymetený a vyzdobený.“ (Matúš 12, 43 – 44) Videli ste, ako rýchlo berie skazu prázdny dom? Doslova ma straší niekoľko rokov prázdny kostol v Lomničke pod Tatrami... Do svojho zbúrania bol nebezpečenstvom zvlášť pre deti, ktoré do tejto zručaniny sa chodievali hrať!!!

Stať sa obývaným domom je prvá vec reformácie človeka: „...ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie. Staré veci sa pomínuli a hľa, nastali nové!“ (2. Kor. 5, 17) Ako sa to môže stať? „Každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, podobný bude múdreému mužovi, ktorý si postavil dom na skale. A prišiel prival, privalili sa rieky, strhli sa vetry, oborili sa na ten dom, ale nepadol, lebo bol na skale založený.“ (Matúš 7, 24 – 25)

O každý dom sa teda treba starať.

Apoštol o tom píše: „S bázňou a s chvením konajte svoje spasenie.“ (Filipským 2, 12) Teda:

1. Dom treba vetrať! Vetráme každý deň. Každý deň si teda máme vyvetrať myseľ, dušu. Ako? Čítaním Božieho slova a modlitbou. Preto Lutherovi záležalo na tom, aby všetci – i tí najjednoduchší ľudia si mohli v zrozumiteľnej reči čítať Božie slovo. A samo Božie slovo nás vyzýva: „Neprestajne sa modlite!“ (1. Tesalonickým 5, 17).

2. Dom treba upratať! V sobotu v našich domoch a bytoch hučí vysávač, ale aj kosačka... V mnohých domácnostiach prášia deky a umývajú zem. A toto sa deje aj v kostoloch a modlitebniach. No a v zime treba upratať sneh... O toto ide, keď pisateľ Listu Židom vyzýva: „Neopúšťajte svoje zhromaždenia, ako niektorí

majú vo zvyku, ale napomínajte sa, a to tým viac, čím viac vidíme, že sa približuje ten deň.“ (Židom 10, 25) Je to strašné, keď mi niekto povie, že do kostola musia chodiť katolíci, ale my – evanjelici – nemusíme!!! Musíme!!! Prikazuje to Duch Svätý! Tam v spoločenstve bratov a sestier môžeme Pánovi Ježišovi zložiť k nohám všetky svoje smrtonosné hriechy – veď na každý deň veľa hrešíme.

3. V dome treba mnohé veci opraviť a napraviť! Pre zimou potrebujeme lepšie utesniť okná i dvere. Treba skontrolovať a opraviť kúrenie. Pozor, aby nám nezamrzla voda, atď. To znamená, že treba nám skontrolovať všetko, čo by nám narobilo „galibu“ v našom duchovnom i spoločenskom živote. Pán Ježiš o tom hovorí: „Pokonaj sa čím skôr so svojim protivníkom, dokiaľ si s ním na ceste, aby

ťa protivník neodovzdal sudcovi, sudca strážcovi a neuvrhli ťa do väzenia.“ (Matúš 5, 25)

4. V dome treba stále niečo vylepšovať! Chceme ušetriť nejaké euro, a tak si zaobstaráme a na strechu upevníme kolektory, ktoré nám budú zahrievať vodu. Naštípame si drevo, aby sme mohli rýchlo rozkúriť v kotle. Zavaríme si ovocie, navaríme lekvár, skontrolujeme kanalizačný odtok. Nachystáme metlu, lopatu, niečo na posýpanie... „Tak aj vy podobne vynaložte všetko úsilie a pridávajte k viere cnosť, k cnosti poznávanie, k poznávaniu zdržanlivosť, k zdržanlivosti trpezlivosť, k trpezlivosti pobožnosť, k pobožnosti milovanie bratstva a k milovaniu bratstva lásku. Lebo ak sú pri vás všetky tieto vlastnosti a rozmáhajú sa, nebudete nečinní a neplodní ani v poznávaní nášho Pána Ježiša Krista.“ (2. Petra 1, 5-11)

A mohli by sme pokračovať. Reformácia nás vedie k činnosti. Mnoho vecí sa pri každom jednom človeku „pokazilo“. Mnoho dobrých vecí sa zničilo (lepšie: sme zničili!). Mnoho našou vinou prestalo fungovať. Mnohé sme zabudli a teraz nevieme ako to funguje. Pavel píše: „Ale ak (ďalej) žiť v tele - znamená to pre mňa plodnú prácu.“ (Filipským 1, 22) To naše stváranie Stvoriteľom treba jednoducho renovovať, či reformovať, aby sme opäť boli na Boží obraz, či „aby aj život Ježišov zjavený bol na smrteľnom našom tele.“ (2. Korinským 4, 11)

Toto je dedičstvo Reformácie z roku 1517! Poďme spolu a dajme sa do práce. Ešte teraz je čas! Ešte teraz

nám Pán Ježiš sľubuje pomoc. On je jedno s našim Otcom, ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení (1. Timoteovi 2, 4). Modlím sa, aby sa nám to podarilo.

VERŠ, NAD KTORÝM ROZMÝŠLAM

■ Jana Mičková

Boh nám zaiste nedal ducha bojzlivosti, ale ducha moci a lásky a sebaovládania. 2Tim 1,7

Bojazlivosť, strach. Každý za nás má s ním svoju skúsenosť. Strach nás do určitej miery chráni od nebezpečných situácií; vieme, že do toho nemáme ísť. Ale teraz chcem spomenúť bojzlivosť, strach nie taký obyčajný, ale taký, ktorý nám nedá spať, berie pokoj, znepríjemňuje život - doslova nás pa-

ralyzuje. Dokonca v noci máte pocit, že vás to zadusí, pritlačí tak, že neviete, čo s tým. Prežili ste už niečo také? Ja to poznám, žiaľ, veľmi dobre.

Už viackrát v živote, aj na začiatku „korony“, som strachu veľmi podľahla. Bola som vystrašená, znechutená, psychicky som sa dávala pomaly úplne dole a dovoľovala som strachu, aby ma valcoval. Kto ma lepšie pozná, vie, že bojzlivosť je mi veľmi blízka. A naozaj, na začiatku pandémie to bolo hrozné. Viem, že strach dlhodobo negatívne ovplyvňuje zdravotný stav človeka, súvisí s budúcnosťou, ale veľmi kazí i prítomnosť. Aj Jób 3,25 hovorí: „Lebo pred čím som sa strachom chvel, to ma zastihlo, a čoho som sa strachoval, to ide na mňa.“ A určite sme to aj my už zažili. Čoho sme sa báli, to sa nám stalo.

Vedela som, že v takom stra-

chu, ako som prežívala, sa nedá žiť. Aj keď ľudia zo sveta, čo nepoznajú Pán Boha, sú prestrašení, veď panika vládne svetom, bola som a som presvedčená, že medzi neveriacim a kresťanom predsa MUSÍ byť rozdiel. Boh je Bohom, ktorý dáva pokoj, nie strach. Pán Ježiš nikdy nič nekonal v strachu. (Viem, je to Boží Syn...)

Vedela som, že zbaviť ma toho jarma strachu môže len Pán Boh. Tak som viac čítala Bibliu, modlila sa, počúvala som na internete kázne, prosila Pána Boha o pomoc. Pomoc prišla práve cez veršik: „Boh nám zaiste nedal ducha bojzlivosti, ale ducha moci a lásky a sebaovládania.“ (2.Tim.1,7) Apoštol Pavel to písal mladému Timoteovi: Timotej, uvedom si, Pán Boh ti NEDAL ducha bojzlivosti, strachu, hoci ti dal v živote veľa. Dala som si tam svoje meno: „Jana, Ja som

ti nedal ducha strachu.“ Biblia jasne hovori, ze za strachom je zla duchovna mocnost – nas a Bozi nepriatel. Diabol vie, ze mu ostava kratky cas, a robi vsetko pre to, aby nas udržal v strachu.

Tak som si zvolila cestu odmietnutia jeho ponuk. Zamestnávava som svoju hlavu aj myšlienky počúvaním a čítaním Božieho Slova a Pán Boh mi z toho pomohol. Až niektorí tomu nechápali a vraveli, že zľahčujem situáciu s COVIDom. Nezlahčovala som, ani nezlahčujem, ale verím, že nič sa nedeje bez toho, že by Pán Boh o tom nevedel. A iste nechcem, aby ste si mysleli, že nad strachom mám už vyhraté. Nie; ale bojujem s ním, tak ako s ostatnými pokušeniami, ktoré na nás v živote chodia.

A nakoniec, život kresťana je boj. Nie proti „telu a krvi, ale proti pánom sveta tejto temnosti, proti zlým duchom v nebesiach.“ Efezským 6 kap. Čiže potrebujeme bojovať a rozhodovať sa – vyvoliť si každý deň, komu chceme slúžiť. Ak sme odovzdali svoj život Pánu Bohu a On je našim Pánom, tak sa prestaňme strachovať, báť sa a uvedomme si, že Pán Boh nám dal tri veľké zbrane proti jednej: moc, láska, sebaovládanie – sebadisciplína, zdravý rozum. Tak ich používajme, spoľiehajme na Neho a víťazme s Božou pomocou. ■

ŽATVY JE MNOHO, ALE PRACOVNÍKOV MÁLO...

■ Katarína Hašková

Ešte dobre, že si svoje výtvary a písomnosti nechávam uložené

v počítači. Zistila som tak, že úplne prvý článok, ktorý som do časopisu SLOVO napísala, mal názov Absolútna sloboda. Venoval sa 400-tému výročiu príchodu kolonistov do Severnej Ameriky z Anglicka a slobodnému vyznávaniu viery na tzv. novom kontinente.

Ten článok som písala ešte v čase, keď som nebola súčasťou redakčnej rady. Trvalo ešte pár rokov, než som bola do nej oficiálne pozvaná a poverená úlohou jazykovej korektúry. Jedenásť rokov je tretina môjho života – a tak dlho už stojím v tejto službe. Služba, ktorá možno nie je až tak na očiach, a predsa má kritika v každej domácnosti. Moja mama je tá prvá, ktorá mi zakaždým ukáže chyby, ktoré som prehládla pri čítaní článkov pred odoslaním na tlač!

O čom je vôbec táto služba? Ale-

bo možno inak: načo nám je zborový časopis? Z môjho pohľadu má zborový časopis plniť niekoľko úloh. Tou prvou je duchovné povzbudenie, ktoré čerpá z Božieho slova a prináša čitateľom zamyslenie sa nad konkrétnymi témami či veršami. Nejde pritom len o články, ktoré pripomínajú kázňový text. Práve časopis je často priestorom na zdieľanie sa so svojimi svedectvami, alebo osobné zamýšľanie sa nad významom hoci aj jedného verša v našom živote.

Nemenej dôležitá je úloha informačná, teda prinášanie správ o dianí v našom zbore. Tradičným článkom, ktorý uzatvára každé naše vydanie, je správa od brata farára o živote zboru po mesiaci či dvoch. Opäť však nejde len o tento jeden článok – z každej väčšej akcie či výletu sa snažíme pozbierať správy od bra-

tov a sestier, ktorí sa na tom podieľali či aspoň zúčastnili. A nemôžeme zabudnúť na poslednú stranu, ktorá je pozvánkou na ďalšie aktivity v zbore.

Počas stretnutí redakčnej rady rozmýšľame aj nad článkami, ktoré by poslúžili aj na odľahčenie, či priniesli informácie z histórie alebo rôzne zaujímavosti. Pravidelne prichádzajú s novými a novými nápadmi nie je jednoduché, požehnaním sú však debaty, z ktorých zakaždým vzíde niečo dosiaľ nepreskúmané a pútavé. Pre mňa osobne sú tieto momenty zdrojom inšpirácie a znovunadobudutej motivácie. Sú to vzácne chvíle presiaknuté snahou priniesť bratom a sestrám v cirkevnom zbore niečo, z čoho budú môcť prijímať Božie povzbudenie a požehnanie. A to je veľká vec.

Žatvy a práce je veľa. Je náročné vždy niečo nové vymýšľať, ešte ťažšie dôsledne plniť termíny a najťažšie je oslovovať ľudí s prosbou o napísanie článku. Stretávame sa s odmietnutiami, ale aj kritikou. Vnútorne sa musíme vyrovnávať často aj s frustáciou a osobným zlyhaním. Máme však vieru, že až posiaľ nás viedol Hospodin – a On bude aj naďalej k nám posilať svoje Slovo. A to sa k Nemu nevráti prázdne, ale splní svoje poslanie. ■

PROSTE PÁNA ŽATVY, ABY VYSLAL ROBOTNÍKOV

■ **Luboslav Beňo**

Čo sa zmenilo na výročnom konvente?

1. augusta v Rankovciach zasadali riadne zvolaný výročný zborový konvent. V rámci tzv. synodálno-presbyteriálneho systému v našej cirkvi má najväčšie slovo v cirkevnom zbore práve zborový konvent ako najvyšší orgán (Cirkevná ústava ECAV, čl. 17, odst. 1). Stretáva sa najmenej raz za rok a tvoria ho všetci prítomní plnoletí členovia cirkevného zboru. Na našom tohtoročnom zasadaní sa zúčastnilo 50 konventuálov – čo je síce všeobecným javom našej postmodernej doby, že ľudia o verejné veci nemajú aktívny záujem, zároveň je to však veľká škoda, pretože svojou neúčastou uberáme na živote nášho spoločenstva. A konvent je dôležitý!

Okrem bežných, výročných záležitostí (ako schvaľovanie výročnej

správy cirkevného zboru – duchovnej i finančnej a prijímaní plánu na tento rok a zostavovanie rozpočtu) konvent rozhodol o dvoch veciach, ktoré vám chceme bližšie predstaviť:

1. Zborový časopis do každej domácnosti. Naš časopis Slovo plní v našom spoločenstve predovšetkým informačnú úlohu. Väčšina z vás ho sleduje najmä kvôli poslednej strane, kde sú uvedené plánované časy bohoslužieb a pozvánky na ostatné aktivity. Zároveň vo vnútri nájdete informácie o dianí u nás. Preto sme sa rozhodli zrušiť predplácanie a zaviesť časopis do každej rodiny – od nového roka 2022 s tým, že bude vychádzať – a už aj vlastne vychádzať – v dvojmesačných intervaloch. Znamená to, že každá domácnosť, ktorá má uhradený cirkevný príspevok, časopis dostane bez dodatočného predplácania. Kto by chcel časopis odoberať a nie je členom nášho cirkevného zboru, môže si ho za doterajšiu sumu takisto objednať. Časom však budeme určite pozývať k elektronickému odberu, čo ušetrí aj finančné prostriedky, aj naše lesy.

2. Zvýšenie cirkevného príspevku. Ďalším dôležitým rozhodnutím bolo dosť razantné zvýšenie cirkevného zboru z doterajších 11,- € na 20,- € na člena cirkevného zboru. Odhliadnuc od toho, že pri rovnakej výške cirkevného príspevku sme bez ohľadu na priebežnú infláciu bezmála 20 rokov (v r. 2003 bol príspevok vo výške 250,- Sk, v r. 2009 sme pri prechode na euro zvýšili na 11,- € s tým, že 10,- € je príspevok a 1,- šetrenie na

zborové auto), tento rok všetkým cirkevným zborom pribudla platba na finančné zabezpečenie cirkvi. Pre náš cirkevný zbor ide o sumu 5.100,- €, ktoré potrebujeme odvieť na účet cirkvi, aby sme spoločnými silami zachraňovali situáciu, aká nám vznikla po zmene štátneho zákona (č. 370/2019 z.z.) o finančnej podpore činnosti cirkvi... Zároveň je cirkev povinná ako každý zamestnávateľ dodržať podmienku minimálnej mzdy, na čo už tento príspevok zo strany štátu nestačí. Preto synoda po dlhom zvažovaní vo všetkých vyšších orgánoch cirkvi napokon v r. 2020 prijala uznesenie o vytvorení fondu pre finančné zabezpečenie cirkvi, ktorý sa bude naplňovať zo všetkých cirkevných zborov. Výpočet príspevku je tvorený z troch položiek: 1. za každé obsadené kňazské miesto, 2. príspevok na člena cirkevného zboru a 3. percentuálny podiel zo základných príjmov cirkevného zboru. Z fondu sa vyzbierané prostriedky budú poukazovať v prvom rade na platy duchovných a tiež určitá časť na chod cirkvi (réžia biskupských úradov a celocirkevné aktivity). Viac sa o tomto systéme možno dočítať v našich cirkevných periodikách, alebo aj na celocirkevnej stránke www.ecav.sk. Nie je to dokonalý model, má svojich kritikov, ale zatiaľ je to najlepšie riešenie, aké bolo možné pripraviť. Ním nás viac-menej dobehla doba predošlých rokov, počas ktorých sme sa spoliehali, že podpora štátu tu bude navždy. Skôr sa meniaci systém vo všetkých okolitých krajinách rad-

radom pre nás nebol dostatočným mementom.

Čo to však znamená v preklade do života nášho cirkevného zboru? Že na člena potrebujeme na tento fond odvieť v priemere 7 – 8 €, čo už nijako nedokážeme pokryť. Toto je dôvod, pre ktorý sme sa na konvente rozhodli zvýšiť tento ročný príspevok na spomínaných 20,- €. Podobne ho dvíhajú všetky cirkevné zbory, v našom senioráte sa cirkevný príspevok po zohľadnení aj iných zborových príjmov (dary, nájmy) pohybuje v rozmedzí 15,- až 35,- € na člena zboru.

Aj v našej cirkvi – po vzore iných cirkví – rastie hnutie pravidelných prispievateľov na cirkevné ciele tak, že si ľudia dávajú v banke trvalý príkaz na pravidelnú mesačnú platbu v sume, ktorú si sami zvolia. V niektorých cirkvách je to priamo vyžadovaných 10% z príjmov, u nás je to skôr dobrovoľné a už aj v našom cirkevnom zbore máme prvých troch pravidelných darcov (s tým, ak suma ich celkového pravidelného daru za rok prekročí požadovanú výšku cirkevného príspevku, tak sa od nich už nebude vyžadovať). Aj vás chceme k takejto pravidelnej dávke povzbudiť. Posilať trebárs len tých 5,-, alebo 10,- € mesačne nie je nič strašné (kde všade takto posielame či platíme a pritom toto je NÁŠ cirkevný zbor, naše spoločenstvo a dedičstvo po našich otcov a mamách, naše aktivity a zveladenie nášho spoločného majetku). A pritom je to predsa viac ako tých 1,66 €, ktoré by sme inak dali na mesiac pri schválenom ročnom

príspevku 20,- €. Tak ako, postaráme sa o tú našu „svojeť“, o našu cirkev? To je výzva pre nás všetkých! (Váš farár, ktorý tak nerád píše a káže o peniazoch). ■

CESTY ZA POZNANÍM – KAŠTIEĽ V NIŽNEJ KAMENICI

■ Jolana Janičkarová
(Nižná Kamenica)

Po stopách Forgáčovcov – pár kilometrov od Rankoviec leží dedinka Nižná Kamenica, chránená zo severovýchodu hradbou Slanských vrchov. Tieto vrchy odjakživa lákali milovníkov prírody a poľovačiek hojnosťou lesnej zveri.

Takými milovníkmi prírody a vášnivými lovcami boli aj príslušníci šľachtického rodu Forgáčovcov z Gýmeša a Halície. Keď pred vyše 400 rokmi Žigmund Forgáč vyženil sobášom s Annou Lašonciovou Slanec, učarovalo mu toto prostredie a usadil sa tu so svojím potomstvom natrvalo.

V priebehu nasledujúcich storočí postavili pozdĺž Slanských vrchov niekoľko kaštieľov. Jeden v Slanci a na Okrúhlom vrchu, ďalší vo Svinici a Nižnej Kamenici.

V Nižnej Kamenici už stál kamenný kaštieľ zo začiatku 17. storočia. Na tomto kamennom základe postavili Forgáčovci v roku 1830 klasicistický kaštieľ rozšírený o severné a južné krídlo. Kaštieľ je obkolesený rozľahlým parkom, v ktorom vysadili vzácne, farebne odlišné stromy, napr. červenolisté buky, smutné vrby, pyra-

midálne duby, jasene, platany, ozdobné kríky a kvetinové záhony. Park je zvláštny tým, že má vyvolávať emócie. Po okraji parku tečie Kamenický potok, ktorého záhyby rozšírili a vytvorili rybník, na ktorom sa hostia i domáci člnkovali.

Prvým majiteľom tohto kaštieľa bol František Forgáč, ktorý zomrel bezdetný a je pochovaný v spoločnej krypte pod katolíckym kostolom v Ruskove. Po Františkovi zdedil kaštieľ jeho synovec, Koloman Forgáč, ktorý sa po sobáši s barónkou Eleónorou Pangrácovou v roku 1844 nasťahoval do kaštieľa. Postupne priviedli na svet 4 deti – Ladislava, Alexandra, Margitu a Štefana.

O výchovu a vzdelanie mladých grófov sa starali nemecké, francúzske a maďarské guvernanky.

Gróf Koloman mal chýrny žrebčín, v ktorom choval čistokrvné anglické dostihové kone a zúčastňoval sa na dostihoch nielen v Uhorsku, ale aj v cudzích krajinách. Okrem koní mal množstvo dobytky a oviec. Poskytoval pracovné príležitosti nielen pre ľudí z okolitých obcí, ale aj z Halície a Čiech a zamestnával aj guvernanky z Nemecka, Švajčiarska a Maďarska.

Na nádvorí kaštieľa si Forgáčovci postavili kaplnku sv. Anny, ktorá slúžila grófovej rodine a hosťom. Vedľa kaplnky sa nachádzal byt pre správcu majetku, kočiareň, domčeky pre bítešov a kuchyňa pre služobníctvo.

Gróf Koloman a neskôr aj jeho synovia boli členmi Uhorského parlamentu a zakladateľmi Karpatského spolku dostihov. Gróf

a jeho manželka Eleónora boli známi svojou dobročinnosťou. Podporovali katolícky zbor v Ruskove, ale aj evanjelický vo Vyšnej Kamenici. Stali sa krstnými rodičmi mnohých svojich služobníkov.

Zo štyroch detí ich najstarší syn Ladislav zdedil panstvo v Mándoku, ďalší syn Alexander zdedil panstvo vo Svinici a Nižnej Kamenici a najmladší a súčasne najtalentovanejší syn Štefan zdedil rozľahlé panstvo v Slanci, kaštieľ aj hrad. Na okružlom vrchu nad Slančíkom si postavil lovecký zámoček, kde trávil väčšinu voľného času. Dcéra Margita sa vydala do Maďarska za grófa Lonyaya a žila v dedine Tuzsér.

Z troch bratov iba kamenický gróf Alexander mal dcéru Alžbetu, ktorá sa vydala za baróna Kelemen Waldbotta z maďarskej obce Tolcsva, kde žila so svojimi 4 deťmi – Františkom, Jánom, Hedwigou a Ladislavom. Kamenický kaštieľ im slúžil až do 2. svetovej vojny ako letné sídlo, kde trávil mladí baróni so svojimi rodičmi letné romantické prázdniny. Grófka Alžbeta zomrela v Pressbaum v roku 1942, jej manžel Kelemen Waldbott zahynul v roku 1945 pri bombardovaní Budapešti. Ich najstarší syn František zomrel na týfus v ruskom zajateckom tábore v meste Cégled. Zvyšní traja súrodenci Waldbottovi sa zachránili útekem z komunistického Maďarska a žili v nedobrovoľnej emigrácii v Kanade.

Po roku 1945 bol kaštieľ v Nižnej Kamenici skonfiškovaný a slúžil ako základná škola až do roku 1965. Po

rekonštrukcii sa doň nasťahovali deti z problematických rodín a siroty.

Po 40-tich rokoch sa kaštieľ dostal do vlastníctva obce a slúžil ako obecný úrad a na spoločenské udalosti – svadby, jubileá, plesy, koncerty, výstavy či kary.

Kaplnku sv. Anny využívajú katolícki veriaci a ochraňujú v nej aj posledný dar rodiny Forgáčovej obci – sošku sv. Alžbety.

Kaštieľ i kaplnka sú dominantami Nižnej Kamenice a obec im venuje primeranú opateru. ■

ŠKOLA

■ Upravené: Renáta Šišková

Pri vyslovení slova „škola“ mnohým z nás naskočí „husia koža“. Ale čo keby sme si dnes tento pojem objasnili úplne z inej strany, prirodzenej pre každého z nás? Čo keby sme sa zamysleli, ako sa máme každý deň všetci – nielen deti, žiaci, študenti – učiť?

Tak teda, viete, že... škola začína od narodenia a končí vo večnosti? Pre kresťanov musí byť Boh stredobodom života, čo znamená, že Ho musíme brať do úvahy vo všetkom, čo robíme? Biblia je dostatočná na to, aby nás pripravila na život, a najmä na zbožný život? Musíme mať vysokú predstavu o vzdelaní, pretože ju má aj Pán Boh? Pán Boh vie všetko a vytvoril prepracovaný systém zákonov, ktoré upravujú fyziku, biológiu a matematiku? Ho oslavujeme investovaním do solídneho vzdelania?

Biblia hovorí o vzdelávaní toto: 1. Nasmeruje nás, aby sme vo svojom vzdelávaní vždy postavili Pána Boha na prvé miesto. 2. Nasmeruje nás k tomu, aby sme dôkladne študovali. 3. Učí nás o dôležitosti múdrosti.

Biblické verše a písma, ktoré nás usmerňujú, aby sme vo svojom učení a vzdelávaní vždy dávali Pána Boha na prvé miesto.

Príslovia 15:33 „Bázeň pred Hospodinom je výchovou k múdrosti a slávu predchádza pokora.“

Žalm 119: 66 „Vyuč ma rozvahe a známosti; lebo verím Tvojim príkazom.“

Jób 28:28 „Ajhľa, múdrosť je bázeň pred Pánom, rozumnosť je vyhýbať sa zlému.“

Žalm 107: 43 „Kto je múdry, nech to zachováva a pochopí tak milostivé skutky Hospodine.“

Príslovia 9:10 „Počiatok múdrosti je bázeň pred Hospodinom, a poznať najsvätejšieho je rozumnosť.“

Biblia nás učí, že je dôležité získavať vedomosti, tvrdo pracovať a zaoberať sa Jeho Slovom.

Je nám tiež prikázané robiť všetko pre Jeho slávu, vrátane štúdia. Štúdium v škole môže byť pre Boha rovnako slávne ako spievanie hymny, ak sa to robí správne.

Niekoľko veršov z Biblie, ktoré nás nasmerujú k intenzívnemu štúdiu v našom vzdelávaní.

2. Timoteovi 2:15 „Usiluj sa postaviť pred Boha ako osvedčený, ako pracovník, ktorý sa nepotrebuje hanbiť a správne podáva slovo pravdy.“

2. Timoteovi 3:16 „Každé písmo,

vdýchnuté od Boha, je aj užitočné učiť, karhať, napravovať a vychovávať v spravodlivosti.“

Príslovia 18:15 „Rozumné srdce získava poznanie a ucho múdrych hľadá poznanie.“

Kolosanom 3:17 „A čo činíte slovom alebo skutkom, všetko činite v mene Pána Ježiša; a ďakujte Bohu Otcu skrze Neho.“

Józua 1: 8 „Nech sa táto kniha zákona nevzdiali od tvojich úst, ale rozjímaj o nej vo dne i v noci, aby si sa snažil konať všetko, čo je v nej napísané; lebo vtedy sa zdarí tvoja cesta a budeš mať úspech.“

Biblia nás učí, že mať vedomosti jednoducho nestačí. Múdrosť v podstate pozná fakty o veciach. Múdrosť však prichádza iba od Boha. S Božou múdrosťou prichádza vôľa a odvaha pokračovať v živote. Niekoľko veršov ako dôkaz:

Kazateľ 9:18, 10:1 „Lepšia je múdrosť než bojové zbrane; jediný hriešnik skazí mnoho dobrého.“

Príslovia 4:13 „Pridrži sa napomenutia, nepopusť, zachovávaj ho, lebo je tvojím životom.“

Kazateľ 7:19 „Múdrosť dva múdre mu viac sily ako desať mocných, ktorí sú v meste.“

Príslovia 4: 6-7 „Neopúšťaj ju - a bude ťa strážiť; miluj ju - ona ťa zachová. Počiatok múdrosti je: Získavaj múdrosť a za celé svoje imanie získavaj rozumnosť!“

Príslovia 3:13 „Blahoslavený človek, ktorý našiel múdrosť, a muž, ktorý získal rozumnosť.“

Ak chceme byť úspešným študen-

tom, musíme porozumieť týmto biblickým veršom a písmam, ktoré Boh priniesol ako príručku pre naše vzdelávanie. Všetko, čo teraz musíme urobiť, je požiadať Boha, aby otvoril oči nášmu porozumeniu, a On to urobí. O svoje známky sa nemusíme obávať, pretože pre naše vzdelanie má pre nás Boh veľa prísľubov.

(Zdroj: <https://worldscholarshipforum.com/sk/bible-verses-about-education/>) ■

DETSKÝ LETNÝ TÁBOR

■ Katarína Hašková

Začnem otázkou: ktorá dopravná značka je pre cestnú premávku najdôležitejšia? Dá sa na to vôbec odpovedať? Tak to skúsme inak: pamätáte si ešte všetky značky, ktoré ste sa na autoškole učili, a viete ich rozpoznať?

Prečo som začala o značkách? Nuž preto, že naše deti mali počas letného tábora, ktorý sa konal vo Veľkom Slavkove v prvý júlový týždeň, lekcie autoškoly. Nie, nikoho z nich sme neposadili do skutočného auta, aj na tábor sme pricestovali vlakom. Cestné značky nám však poslúžili na vysvetlenie dôležitosti prítomnosti Pána Ježiša a nasledovania Jeho prikázaní v našom živote. Tak, ako na ceste sa nerešpektovanie dopravných značiek môže skončiť nešťastím, neposlúchanie Božích prikázaní a ignorovanie Jeho nariadení a rád povedie v našom živote ku katastrofe. Vysvetlili sme si, do akých slepých uličiek

nás chce dostať Boží nepriateľ, diabol. Biblia nám, naopak, ukazuje prikázaný smer jazdy. Niekedy potrebujeme dať prednosť v jazde – uvedomiť si, čo je v našom živote dôležitejšie. Ak chceme doraziť do cieľa, musíme nasledovať tie správne smerové šípky a vyhýbať sa inému nebezpečenstvu, ktoré nás môže na ceste života postretnúť.

V podtatranskom prostredí sme si užili bohatý program plný zábavy, hier, piesní a Božieho slova. Deti súťažili vo viacerých veľkých hrách, počas ktorých na stanovištiach prekonávali prekážky, pasovali sa s rébusmi, riešili problémy a spoločnými silami zdolali stanovené úlohy. Prijemné predpoludnie sme strávili aj na Štrbskom plese, splnili sme úlohu v nočnej hre, a užili si aj opekačku na záver tábora. V Božej ochrane sme sa vrátili domov zdraví a celí. Vďaka Ti, Bože, za Tvoje požehnanie!

Ďakujeme aj všetkým, ktorí sa za nás modlili. Veríme, že sa o rok na detskom letnom tábore uvidíme znovu, a dovedy – hurá na detskú besiedku! ■

MLÁDEŽNÍCKY LETNÝ VÝLET

■ člen cirkevného zboru

Začiatkom augusta 2021 sa uskutočnil letný mládežnícky výlet. Tento rok sme navštívili zborový dom Milosť v obci Batizovce a strávili sme tam požehnaný týždeň.

Nebolo nás síce veľa, ale aspoň sme mohli byť spolu ako mládež a mať voľnejší program.

„Reconnected“ – to v preklade znamená niečo ako „znovu pripojený“, a tak sa volala téma výletu. Čo sme tým chceli povedať? Všimli sme si, že v dôsledku chabých sociálnych kontaktov sa trochu poodpájali naše priateľstvá, no nie len to, ale aj vzťah s Bohom u mnohých z nás chladol. Prvá téma bola „disconnected“, teda „odpojený“. Hovorila som v nej o tom, prečo je dôležité byť na Boha napojený, čo nás od Neho oddeľuje, ale aj to, že je potrebné to riešiť a nestagnovať. Ďalšie 4 témy už boli o tom, ako sa znova na Boha napojiť. Ústredným biblickým textom bol verš zo Skutkov apoštolov 2, 42: „Títo zotrvali v apoštolskom učení a v spoločenstve, v lámaní chleba a na modlitbách.“ Ďalšiu tému mala Gabika B. o apoštolskom učení, že nemáme zabúdať na to, čo všetko pre nás Boh urobil v dejinách a v našom osobnom živote. Následne nás prišli pozrieť farárovci a mali slovo o lámaní chleba, vysvetlili nám, ako Židia kedysi lámali chlieb a tak ho jedli, avšak Ježiš, čo odlomil, dával ostatným a nie sebe. Potom hovoril Maroš o spoločenstve a o tom, že každý z nás má v spoločenstve svoju úlohu, ktorá je jedinečná. Napokon mala tému Šimonka a hovorila o modlitbe. Okrem toho sme hrali množstvo hier, vybrali sme sa aj na turistiku, konkrétne trochu náročnejší výstup na Batizovské pleso. Síce v Tatrách strašne fúkalo, ale pohľad, ktorý sa nám naskytl, bol úplne nádherný, aj keď sme nevládali a trvalo nám to dokopy asi 6 hodín. Naše vzťahy sme utužovali aj spoločným

varením, opekačkou, hraním volejbalu či iným športom. Dôležitou súčasťou programu boli aj chvály či diskusné skupinky, kde sme rozoberali tému a zdieľali sa.

Na záver chcem pripomenúť, že je dôležité, aby sme boli v priamom sporení s Bohom, nech sa deje čokoľvek a že práve pripomínanie si toho, čomu veríme, spoločenstvo, modlitba či lámanie chleba nám v tom môžu pomôcť. Bratia a sestry, môžete sa modliť za mladých ľudí v našom zbore, aby mali túžbu nasledovať Pána Boha a možno sa aj pridali k mládeži. Ďakujeme. ■

AUGUST A SEPTEMBER V CIRKEVNOM ZBORE

■ Luboslav Beňo

Prázdniny sa prehupli do druhej polovice, august býva mesiacom dovoleniek a menšieho počtu aktivít i v našom spoločenstve. Tak bolo aj tento rok, no neznamená to, že sa nedialo nič.

Hneď v nedeľu 1. augusta sme začínali naším zborovým výročným konventom v Rankovciach (viac sme o ňom písali v minulom čísle).

Vzápätí na to v utorok začal letný pobyťový tábor našich mládežníkov, ktorý sa konal v Batizovciach 3.-9. 8. 2021. Svoj program spestrili okrem iného aj výstupom na Batizovské pleso (vo výške 1884 m.n.m. s priamym výhľadom na Gerlach), v nedeľu priniesli pozdrav na miestnych bohoslužbách.

V nedeľu 22. 8. sa konal v Košiciach výročný seniorálny konvent, z nášho zboru sme boli štyria.

V posledný víkend prázdnin ostali naši mládežníci po svojom bežnom sobotňajšom stretnutí spať na fare, aby sa takto spolu rozlúčili s prázdninami.

Školský rok sme začali aj na bohoslužbách v prvú septembrovú nedeľu s pozhnaním všetkých, koho sa škola týka. Náboženstvo opäť vyučujeme na Základných školách v Bidovciach, Herľanoch a Bačkovíku.

Po viac než ročnej prestávke sa nám opäť podarilo zorganizovať náš zborový výlet. Sprvu sme váhali, kvôli opatreniam, napokon sme v mesačnom predstihu zvolili termín výletu na sobotu 4. 9. a bolo to tesne, pretože od ďalšieho týždňa by sa pre sprísnené podmienky už nedal pripraviť. Ako veľmi dobrý nápad sa ukázala voľba plavba loďkou po Domaši, vyšlo nám aj dobré počasie a veľkým plusom bolo i to, že s nami na loďke nikto nebol a bola teda iba pre nás. Odtiaľ sme sa presunuli do Hanušoviec nad Topľou, kde nás privítala miesta sestra farárka Eva Škarupová, predstavila nám cirkevný zbor. S Božím slovom nás povzbudil náš spoluvýletník brat biskup Igor Mišina. Veľký dojem zanechala i návšteva miestneho kaštieľa, kde sme si vypočuli aj dobre podané informácie od správcu. Zvlášť sme sa zaujímali o rod Dezseffovcov, ktorý bol majiteľom kaštieľa, keďže tento rod sme mali kedysi v našich Čakanovciach, pochádzal z neho gene-

rál A. Dezseff. Výlet končil obedom v neďalekej Lade, celkom nás bolo asi 50 – plný autobus a ešte auto.

Naša sestra farárka v našom senioráte už po druhýkrát zorganizovala seniorátnu konferenciu žien v Herľanoch, tentokrát 14.-15.9.2021, prišlo asi 20 sestier napriek tomu, že doprava bola v meste kvôli pápežovej návšteve Slovenska celkom paralyzovaná.

Hneď potom v piatok 17. 9. sme boli s našimi rómskymi deťmi predtým zapojenými v mentorskom programe v spolupráci s Technickou univerzitou na výlete v Košiciach v Kulturparku na stálej expozícii s príbehom výroby ocele. Deti mali možnosť vidieť, ako a z čoho sa vyrába oceľ i železo, vyskúšať si rôzne fyzikálno-technické prístroje. Cieľom výletu bolo orientovať perspektívne deti z komunity aj do technickej oblasti.

A napokon na konci septembra v nedeľu 26. 9. sa na fare konalo misijné stretnutie detí z celého zboru ako štart besiedok po dlhom období nekonania sa stretnutí.

Bohoslužby sa po celý čas diali v riadnych časoch, v auguste (29.) a v septembri (19.) sme si pripomenuli pamiatku posvätenia našich kostolov v Boliarove a Rankovciach, po nástupe sprísneného covid automatu sme v zborovom predsedníctve rozhodli o konaní bohoslužieb v zelenej a oranžovej farbe automatu v režime ZÁKLAD, v červenej a bordovej v režime OTP a v prípade čiernej v režime OČKOVANÍ. Prosíme o pochopenie. Váš farár. ■

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE

PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ

JESEŇ 2021

Služby	09.00 Bačkovík
Božie	09.00 Čakanovce 10:30 Boliarov 10:30 Rankovce
Večera	3. október
Pánova	7. november 5. december
Detská besiedka	PI 17:00 Bačkovík / Čakanovce PI 17:00 Boliarov NE 9:30 Rankovce
Mládež	SO 18:00 Rankovce
Rodinky	18:30 každá 2-há sobota

FARBA	REŽIM	OPATRENIA
ZELENÁ	Základ	75% obsadenosti interiéru, rúška, dezinfekcia
ORANŽOVÁ	Základ	25% obsadenosti interiéru, rúška, dezinfekcia, zoznam účastníkov
ČERVENÁ	OTP	25% obsadenosti interiéru, rozostupy, respirátory, dezinfekcia, zoznam účastníkov
BORDOVÁ	OTP	25% obsadenosti interiéru, rozostupy, respirátory, dezinfekcia, zoznam účastníkov
ČIERNA	OČKOVANÍ	Respirátory, dezinfekcia, rozostupy, zoznam účastníkov

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Daniel Goduš, Lucia Godušová, Janette Peková, Milan Vojtko **Grafika:** Ora et Labora et Lege s. r. o. **Ročník:** XXV. **Číslo:** 9-10 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45 **Mobil:** 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk **Obálka:** Ilustračný obrázok.